

Zprávy a oznámení

Kněžský den

V úterý 25. května se v Prachaticích koná kněžský den. Vzhledem k mé účasti na tomto setkání nebude v Rožmitále slavena mše sv. Intenci odsloužím v prachatickém kostele.

Mše v domově důchodců

Ve čtvrtek 27. května bude v domově důchodců opět sloužena mše sv. Začátek je jako obvykle ve 14.30 hod.

Májová u Panny Marie Břežnické

Poslední májová pobožnost se letos uskuteční v neděli 30. května v přírodě u sochy Panny Marie Břežnické v lesích mezi Voltuší a Roželovem. Třemšínská kvítka přislíbila doprovodit zpěvem tuto krásnou pobožnost, která začne v 16.00 hod. Po májové bude následovat společné posezení při opékání špekáčků. Pro ty, kdo nemohou přijít pěšky či dojet na kole, bude zajištěno povolení k vjezdu a otevření závory. Vzhledem k letošnímu nestálému počasí je třeba také uvést, že akce se v případě velmi nepříznivé povětrnosti (děšť, vítr, zima) nekoná a májová začne jako obvykle až od 17.00 hod. ve farním kostele.

Žehnání obrazu sv. Huberta

Možná jste si všimli, že u cesty kolem Sobenského rybníka se objevila dřevěná boží muka s obrázkem sv. Huberta. Slavnostní požehnutí těchto božích muk, zřízených místními myslivci, se uskuteční v sobotu 5. června ve 13.00 hod.

Slavnost Těla a Krve Páně

I v letošním roce využijeme možnost, kterou nám poskytují liturgické předpisy a slavnost Božího Těla oslavíme v neděli 6. června. V tento den se v našich kostelích také uskuteční sbírka na potřeby diecéze.

Úmysly mší svatých od 24. května do 6. června 2010

Ranní mše sv.

R: Ne 8.15 hod.

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

Večerní mše sv.

M: Čt 8.30 hod.
M: Út, St, Pá, So 18.00 hod.

m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 24.5.	mše sv. není	Po 31.5.	mše sv. není
Út 25.5.	mše sv. není intence <i>Za rodiče M. a F. Durdilovy, M. Pechara a vnuka Míšu</i> bude odsloužena v Prachaticích	Út 1.6. M	Za Věru Hanušovou a rodinu Kubkovo
St 26.5. M	Za rodinu Brindzovu a Dvořákovu	St 2.6. M	Za Vilmu Klemovou, Jarmilu a Františka Liškovo a jejich rodiče
Čt 27.5. m	Za Barboru a Václava Vachatovy, jejich děti a rodiče a za Františka Lišku a jeho rodiče.	Čt 3.6. m	Za Rudolfa Brišku a celý rod
Pá 28.5. M	Za Františka a Růženu Mácovy a jejich rodiče	Pá 4.6. M	Za Karla Poláka a všechny z rodu Poláků, Králů a d. v o.
So 29.5. M	Za Václava Kressla, sestru Olgu, jejich rodiče a rodiče Novotných	So 5.6. R	Za Josefu Hořejší, dcery Marii, Rosalii, čtyři syny a d. v o.
Ne 30.5. R	Za Marii a Adolfa Trčkovy, rodinu Trčkovu a Průchovu a za d. v o.	Ne 6.6. R	Za farnosti

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 2.6. 2010. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 8 Ročník VII

23. května 2010

K Svatodušním svátkům

Pokud se nám zdá současná doba zamořená kromě jiných zplodin také všelijakou povrchností, nejsme tak moc vzdáleni pravdě. Povrchní vztahy, povrchní vzdělání, povrchní zájmy, povrchní zábava..., to dneska frčí. A všechno, co je povrchní, ztrácí vnitřní hodnotu, vyprazdňuje obsah, pozbývá smyslu, jinými slovy – ztrácí ducha.

Pojem „duch“ není ani dnes, a nebyl ani nikdy v minulosti, pojmem pouze křesťanským. Spiritisté, okultisté nebo tvůrčové pohádek by o tom mohli vyprávět. Ale vzhledem k pravdivosti starého přísloví, které říká, že ďábel je opice Boží, nacházeli jsme pojem „duch“ – vzpomeňme si my starší na dobu před dvaceti, třiceti roky – i tam, kde duchovní život společnosti povinně stagnoval a duchovní hodnoty byly systematicky likvidovány. Nic se nedělo bez „duchů“. Ti se tu proháněli na každém rohu a všechno se dělo v duchu pokrokových tradic, v duchu Vítezného února, v duchu realizace závěrů toho kterého stranického sjezdu, v duchu Velkého října, v duchu myšlenek kdekákeho vládnoucího potentáta...

Pokud jiné přísloví říká, že když dva dělají totéž, není to totéž, dovolím si parafrázi a řeknu, že když si dva myslí, že mají totéž, tak nemají. On totiž není duch jako Duch. A mám nyní na mysli Ducha svatého, který směřuje lidské životy na hlubinu hodnot.

Bůh Otec nás stvořil a zůstal v nebesích, Syn nás vykoupil a odešel k Otcovi, ale Duch mezi nás sestoupil a je zde. Žijeme tedy svoji současnost v prostoru Ducha svatého. Bohužel si jeho přítomnost málo uvědomujeme, a proto s ním tak málo spolupracujeme. Někdy vůbec. Zpovrchněli jsme. Je pro nás snad méně než vzduch. I v něm přece žijeme čtyřicet hodin denně, aniž bychom o této životodárné skutečnosti někdy přemýšleli. Jeho nepřítomnost si uvědomíme, až když se nám ho nedostává a my se začínáme dusit. Ale bez Ducha svatého jako bychom se obešli. Možná to bude tím, že jsme zahaleni v dýmu vlastního života natolik, že místo z vanutí životodárného a pravého Ducha, který nám byl poslán z nebe, dýcháme už jen z přístrojů naplněných umělými duchy tohoto světa.

Max Kašparů (převzato z webu christnet.cz)

Prosba ČBK o pomoc při povodních

Na situaci v zaplavených oblastech Zlínského a Moravskoslezského kraje reaguje svou výzvou předseda České biskupské konference (ČBK) Mons. Dominik Duka OP.

Praha: Na výzvu olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera, předsedy Rady ČBK pro charitu a misie a místopředsedy ČBK, se Česká biskupská konference obrací k diecézím v České republice a diecézním charitám, ale také k jednotlivcům s prosbou o pomoc občanům v zaplavených oblastech Zlínského a Moravskoslezského kraje.

Příspěvek ke zmírnění vzniklých škod je možné zaslat na **sbírkové konto Diecézní charity ostravsko-opavské: 5015003434/5500 u Raiffeisenbank, variabilní symbol: 333.**

Vítána je rovněž **pomoc při odstraňování škod**, kdy bude zapotřebí přiložit ruku k dílu. Jako křesťané chceme svou solidaritu s oběťmi a poškozenými vyjádřit také **modlitbou**. Rádi bychom poděkovali **Armádě České republiky, Policii ČR a Hasičskému záchrannému sboru ČR** za obětavou pomoc občanům těchto oblastí, a to nejen těm, kteří se hlásí k naší víře.

Arcibiskup pražský Dominik Duka OP, předseda ČBK

Modlitba za národ a jeho představitele

V souvislosti s letošními volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR biskupové Čech, Moravy a Slezska vyzvali věřící k pravidelné modlitbě za národ a jeho představitele, kterou Česká biskupská konference vydala a je k dispozici v kostelích. Olomoucký arcibiskup Jan Graubner, v době jejího vzniku předseda ČBK, ji doplnil úvodním slovem.

Draží bratři a sestry,

všichni zakoušíme vážnost doby, která v posledních letech zaznamenala: nadšení ze svobody, ale podcenila řád duchovních hodnot; oslnění hospodářskými výsledky a zvedající se životní úroveň, ale i hospodářskou krizi; nadšení pro novou společnost a spoléhání na předvolební sliby, ale i zklamání a nechuť angažovat se. Nikdo nás však nezbaví zodpovědnosti před Bohem i před dalšími generacemi.

Proto Vás všechny jako předseda České biskupské konference vyzývám a prosím, abyste se zapojili pravidelnou modlitbou, kterou vám předkládáme, za náš národ a jeho představitele. V dějinách spásy se mnohokrát ukázalo, že právě vnější a společenské problémy často způsobené odklonem od Boha, které tlačily lid, byly impulsem k novému obrácení, věrnějšímu přilnutí k Bohu a k modlitbám plným důvěry, které Bůh vyslyšel. Bůh je připraven i dnes nás vyslyšet. Všem, kteří přijmou tuto výzvu, upřímně děkuji a každému ze srdce žehnám

+ Mons. Jan Graubner, předseda České biskupské konference, Olomouc, 25. března 2010

Modlitba za národ a jeho představitele

Všemohoucí věčný Bože,
na přímlyvu svatého Václava,
dědice české země,
přijmi naše prosby za ty,
kteří nám vládnou: dej jim ducha
moudrosti a prozíravosti;
ať respektují Tvůj spravedlivý řád,
hájí lidskou důstojnost
a život každého člověka
od početí až do přirozené smrti;
ať podporují zdravou rodinu založenou
na celoživotním věrném
svazku muže a ženy;
ať poctivě spravují svěřený majetek
a svým jednáním dávají
dobrý příklad celé společnosti;
ať jsou zodpovědní vůči dalším
generacím, probouzejí touhu po dětech
a jejich dobré výchově.
Nás pak naplňuj Svatým Duchem
a veď ke svědomitosti,
abychom svým životem přispívali
ke šťastné budoucnosti národa
a zodpovědně rozhodovali.
O to prosíme skrze Krista,
našeho Pána.
AMEN.

Pout' do Říma IV.

Cílem poutníků do Říma je už téměř dva tisíce let místo, o němž jsem minule slíbil vyprávět: hrob sv. Petra, nazývaný konfese. Tento zvláštní název, který mají i jiné římské krypty s ostatky svatých, pochází od slova confessor – vyznavač, mučedník. Petrova konfese není příliš nápadná, protože veškerou pozornost poutá barokní skvost, nutící hledět vzhůru: hlavní oltář baziliky a nad ním se do výše 29 m vypínající bronzový baldachýn od Berniniho. Ještě výše se pak klene ve sto třiceti metrech Michelangelova kopule. Teprve po chvíli si všimneme, že před oltářem je kamenné zábradlí na němž hoří 72 olejových lamp. Toto zábradlí ohraničuje prostor hluboko pod námi, v němž se nalézá přímo pod hlavním oltářem kaplička s hrobem apoštola Petra. Zde je také umístěna schránka, v níž jsou skladována pallia, tedy pruhy látky utkané z vlny oveček, požehnaných o svátku sv. Anežky Římské. Pallium papež posílá novým arcibiskupům jako odznak jejich důstojnosti.

Od 13. století se objevovaly pochybnosti o tom, zda je zde apoštol Petr skutečně pohřben a zda vůbec byl doopravdy v Římě. Zvlášť protestanté silně zpochybňovali, že by římsí biskupové mohli být nástupci tohoto apoštola. Celý problém se podařilo vyřešit až ve čtyřicátých letech 20. století, kdy papež Pius XII. dovolil v rámci vykopávek Petřův hrob otevřít. Zjistilo se, že hrob byl součástí římského hřbitova, fungujícího od 1. do 4. století. Okolo Petrova hrobu se tísnilo mnoho hrobů dalších, na nichž byly rozluštěny starokřesťanské prosby o Petrovu přímlyvu za zeměle. Nad prostým Petrovým hrobem byla už v 2. století postavena jednoduchá kaplička – trophaeum, která se dochovala dodnes.

Archeoložka Margaretta Guarducci našla kosti zabalené do zbytků nesmírně drahocenné purpurové látky, protkávané zlatou nití. Na zdi výklenku, v němž spočívaly, rozluštila řecký nápis ΠΕΤΡΟΣ ΕΝΙ, tedy ZDE JE PETER. Ostatky byly důkladně prozkoumány antropology a ti došli k závěru, že se jedná o pozůstatky podsaditého muže ve věku mezi šedesáti až sedmdesáti léty, žijícího v prvním století po Kristu. Měřil kolem 165 cm. Dokonce se podařilo zjistit, že trpěl revmatismem (možná následek rybářského řemesla) a zemřel násilnou smrtí. Spodní části nohou však chyběly. Děsivé vysvětlení spočívá v tom, že Petrovo tělo, ukřižované hlavou dolů, bylo katy podle dobového zvyku jednoduše odseknuť a nohy zůstaly na kříži.

Do drahocenné látky dal Petrovy ostatky uložit císař Konstantín, který nad jeho hrobem nechal postavit nádhernou baziliku, kvůli níž bylo dokonce porušeno ustanovení římského práva, že hřbitovy nesmí být rušeny. Rybářův hrob však císař nechal pietně takový, jaký byl od počátku. Díky vědeckému výzkumu tedy nejen víme, že prastará tradice o Petrově římském pobytu a jeho mučednické smrti je zcela přesná, ale můžeme si i lépe sv. Petra představit a získat k němu bližší vztah.

Pokračování příště

